

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI.
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichery.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, பவ ஹல மார்கழி மீ ௨௬ ௨ (10—1—35)

NO. 7.

ஒளவை குறள்.

அங்கதாரனை.

அந்தத்தி லங்கி யழல்போ லத்தானோக்கில்
பந்தப் பிறப்பறுக்க லாம்.

உள்ளும் புறம்பு மொருங்கக் கோழுவூறில்
கள்ளமல மறுக்க லாம்.

எரியுந் தழல்போல வுள்ளூற நோக்கில்
கரியுங் கனலுருவ மாம்.

உள்ளங்கி தன்னை யொருங்கக் கோழுவூறில்
வேள்ளங்கி தானும் விரைந்து.

உந்தியி னுள்ளே யொருங்கச்சுடர் பாய்ச்சில்
அந்தி யழலுருவ மாம்.

ஐயைந்து மாய வகத்து ளேரிநோக்கில்
போய்யைந்தும் போகும் புறம்.

ஐம்பது மொன்று மழல்போலத் தானோக்கில்
உம்பரோளி யாய் விடே.

தூண்டுஞ் சுடரைத் துளங்காமற் றானோக்கில்
வேண்டுங் குறைமுடிக்க லாம்.

உள்ளத்தா லங்கி யொருங்கக் கோழுவூறில்
மெள்ளத்தான் வீடாம் விரைந்து.

ஒள்ளிதா யுள்ள சுடரை யுறநோக்கில்
வேள்ளியா மாலை விளக்கு.

காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர். நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
றூன்வந்து முந்தமினே.
[தீருவாசகம்]

வி த்த க ம்

புதுவை,
பவ னுல மார்கழி மீ. 26 உ

இடம் பொருள் ஏவல்.

சீவர்கள் உய்வுக்கு இடம் பொருள் ஏவல் என்பன இன்றியமையாமை இயற்கை முறையாகும். இடம் பொருள் ஏவல் அமையாத இடத்து ஒருவன் வாழ்க்கை நடாத்துவது முடியாத காரியம். இது லௌகீகம் பாரமார்த்திகம் என்னும் இரண்டற்கும் ஒக்கும். உலகியலில் இடம் என்பது வீடு-காணி-பூமி என்பனவற்றைக் குறிக்கும், பொருள் என்பது பணம்-மணி, பொன், நெல் என்பனவற்றைக் குறிக்கும். ஏவல் என்பது ஆள்-அடிமைகளைக் குறிக்கும். இவற்றைத் தமக்கு உரிமையாகப் பெறுதற்கே ஏவரும், முயல்வர். இத்தகைய உழப்

பில் ஈடுபடுவதே சீவ நோக்கம் என்பர். உலகியலில் அமைந்த தந்தை தாயர் வித்தியாகுரவர் உறவினர் நண்பர் என்பவரும் இவற்றைப் பெறுவதற் குரிய உழப்பில் ஈடுபடும்படி போதிப்பர்; தூண்டுவர்; இடித்து இடித்து உரைப்பர். இவற்றைப் பெற முயலாதோரைக் குடைந்து கடிவர்; படிப்பின் நோக்கமும் பயனும் இவற்றைப் பெறுதலே என்பர். இடம் பொருள் ஏவல் உடையாரை எவரும் கொண்டாவேர். இவை இல்லாதாரை எவரும் மதியார்; எள்ளி நகையாவேர். உலகியல் இதுவே என்க. இவ்வாறு முறையாகவோ முறை கேடாகவோ இவற்றைப் பெறுதற் பொருட்டே சீவர்கள் பகீரதப் பிரயத்தனம் பண்ணி நின்பர்கள். சுருங்க உரைக்குமிடத்துச் சீவ நோக்கம்—சீவ இயல் இதுவே என்பது வெள்ளிடை ஆம். இவ்வாறு பகீரதப் பிரயத்தனமாக உலகியலுக்கு ஏற்றவாறு இடம் பொருள் ஏவல்களைத் தேடினும் நாம் நினைத்தவாறு இவைகள் கைகூடுவதில்லை. ஒருகால் கைகூடினும் நிலைப்பதும் இல்லை. பாடுபட்டுக் கட்டிய வீடும்பழுதடைகின்றது. எத்தனையோ வீடுகள்—மானிகைகள் வெறுமனையாய்ப் பேய் குடிக்கொண்டு பாழடைந்தன—பாழடைகின்றன. காணி பூமியும் உதவாமல் போகின்றன. பணம் என்னும் பொருளும் அழிந்து விடுகின்றது. ஏவலும் மாறுபடுகின்றது. அதனால் தீமையும் நேருகின்றது. இவை உளவாம் காலத்தும் இவற்றால் ஆம்பயனை அடையமுடியாமல் நோயும் மரணமும் நேருகின்றன. உலகியலாகிய இடம் பொருள் ஏவல்களை மெய்யென நம்பி வாழ்ந்தோர் பலர் அவற்றை எல்லாம் இழந்து வருந்தி உழன்றமைக்குப் பழைய சரித்திரங்களே தக்க சான்றுகள் ஆகின்றன. இதனை நாம் கண்கூடாகக் காண்பதும் உண்டு. எத்தனையோ அரண்மனைகள்—மாட மானிகைகள் எழுநிலை மாடங்கள் அழிந்தொழிந்து பாழ் நிலமாயின.

“தெய்வஆடகமனைச்செம்பொற்போனகம்” என்றவாறு ராஜ போஜனம் உண்டு செல்வம் அதிகாரம் என்பனவற்றால் மிக்க உந்த நிலையில் வீற்றிருந்தோர் அத்தகைய இடம் பொருள் ஏவல்களைச் சமீபத்தில் இழந்து மிகக் கொடிய வறுமையால் நலிந்து ஐயம் புகுந்து அவதிபுற்றதும் உண்டு. பின்வரும் ஆன்றோர் வாக்குக்கள் இவ் உண்மையை நன்று புலப்படுத்துகின்றன.

நறுந்தொகை.

எழுநிலைமாடம் கால்சாய்ந்துக்கு
கழுதைமேய்பாழாகி னுமாகும்.
குன்றத்தனை இருநிதியைப்படைத்தோர்
அன்றைப்பகலே அழியினும் அழிவர்
சிறப்புஞ்செல்வமும் பெருமையுமுடையோர்
அறக்கூழ்ச்சாலே அடையினும் அடைவர்.

நாலடியார்.

அறுசுவையுண்டியமர்ந்தில்லாநூட்ட
மறுசுவைக்கியுண்டாரும்—வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்பரோரிடத்துக்கூழென்றிசெல்
[வமொன்
றுண்டாகவைக்கப்பாற்றன்று.

புறநானூறு.

அன்றைத் திங்க எவ்வெண்ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெம் குன்றும்
[பிறர்கொள்
ரிற்றைத் திங்க எவ்வெண்ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தெரெ
குன்றும் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

(ஊ. செ. 112)

மேலே கூறியவைகளால் உலகியலுக்கு ஏற்ற இடம் பொருள் ஏவல் என்பன அறித்தியமும் துன்பம் தருவன்வுமாம் என்பது நன்று பெறப்படுகின்றன. ஆதலால் உலகியலுக்கு ஒப்ப இவற்றைத் தேடி உழல்வதை ஒழிந்து திருவருட் சகாயத்தால் வாய்மையான இடம் பொருள் ஏவல்களைத் தேடி அடைவதே இன்றியமையா

முயற்சியும் சாலச் சிறந்த அறத்தாறும் ஆகும். பின்வரும் தாயுமான சுவாமிகள் கூற்றும் இவ்வுண்மையை நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

தாயுமானவர் பாடல்.

இடம்பொரு ளேவலைத் குறித்து மடம்புகு
[நாயெனவே
எங்கேயீ யகப்பட்டா யிங்கேயீ வாடா
மடம்பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே
நிராசைமன்னிடமேயிடமிந்த
[மாதிலத்தே பொருளும்
திடம்பெறவே நினைவெல்லா வுலகமும்
[வந்தேவல்
செய்யுமிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்
முதல்முனிவர்
கடம்பெறுமா மதயான யென்னவரீ பாசக்
கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழ்ப் பாரே.

(ஷை செ. நிலைவென்று செ. 4.)

உலகியலுக்கு ஏற்ற சைவர்—வைதிகர் வாழும் மடத்தினுள்ளே நாய்புகுந்து விட்டால் அது படுமபாடு எனினென்று கூறப்படும்? அதுபோன்றதே உலகியலுக்கு ஒப்ப இடம் பொருள் ஏவல்களைத் தேடி உழல்வோர் கதியும் ஆம் என்பது. அசுத்த ஆசைக்குரிய—அசுத்த அவாவுக்குரிய அசுத்த மாயா சரீரமானது விமல மடைந்த இடமே வாய்மை இடம் எனப்படுவது. சாந்தோக்கியம் கூறிய “பூமா” இதுவே ஆம். பூமாவே பூமி. அது மாணாதி சர்வ விகாரமும் அற்றது. அமிருத ரூபமாயுள்ளது. இப்படியை அடைந்தவனே வாய்மையான பூமியைக் கண்டவன் — இடத்தைக் கண்டவன். இத்தகைய வாய்மையான பூமியைக் கண்டபோது தான் இடம் நிலைபெற்றது எனப்படும். இப்பெற்றி உடைய வர்தாம் பூபதிகள் — சைவ பூபதிகள் என்க. இடம் நிலைத்தபோது தான் அறம் வளர்க்க முடியும். அறம், இடம் முதல், பூமா, பதி, வீடு என்பன ஒன்றே. வாய்மையான பூமி — இடம் எது? அது தான் விமல தேகம் — விதேகம் என்க. இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம்

பெற்ற இடம் இது தான். இதுவே நாம் அடைய வேண்டிய இடம் — புகலிடம் என்க. இங்கே தான் வாய்மையான பொருள் காணப்படும்.

“பொன்னெடுங்குன்றம் ஒன்று உண்டுகேன்
[மீடுப்புகலிடத்தே.”

என அருளிச் செய்தார் திருநாப்பேறு பெற்ற நமது அப்பர். இதுவே பொருள் — பேரின்ப அதுபவம்.

“பொருளது உந்நின்ற போகமதாமே”

என்பது திருமந்திரம். புகலிடமே வாய்மையான இடம். இது அழிய மாட்டாது. உலவாக்கிழி எனப் பொருள் சுரப்பது இதுவே. ஆதலால் அழியும் தன்மைத்தாகிய மருளுடம்பை உரிய சாதகங்களால் வாய்மையான இடமாக — விமல ததுவாக மாற்றவேண்டும். மாற்றிப் பிறக்க வேண்டும் என்க. இது பற்றியே “இடம்பட வீடெடேல்” என்றனள் நமது கிழவி. (“வித்தகம்” தொகுதி, இல. 21, 18, 12 இல் “இடம்பட வீடெடேல்” “பொருள்” “அறமுதல் நாற்பொருள்” என்னும் கட்டுரைகளை நோக்குக.) பொன்னாக மாறிய தேகமே — ரக்ஷக தேகமே — விமல தேகமே வாய்மையான இடமும் பொருளு மாம் என்பது. இடம் வேறு பொருள் வேறன்று. இரண்டும் ஒன்றே. விவகரிப்பதனால் இரண்டு எனப்படும். இவ் அமலமுதற்படியை அடைந்த — முத்தி வாயிலை அடைந்த மெய்யடியாரே வாய்மையான — நித்தியமான இடம் பொருள் ஏவல் உடையவர். உலக முழுவதும் இவர் வசப்படும்; இவர் ஏவலில் நிற்கும். இவரே மூவுலகும் கோலோச்சபவர். அகில கயவரையும் அடக்கி ஆளும் ஆற்றல் உடையார் இவரே. இவரே இந்திரர்—குபேரர். இவர் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே! அளக்கவும் பெரிதே! அமிர்தத்துவம் என்னும் நித்தியத்துவம் அடைபவர் இவரே யாவர். மேலும் விரிப்பிற் பெருகும். “முயற்சி” என்றும் கட்டுரை பார்க்க. (வித்தகம் தொகுதி 1 இல

23.) இவர் இடம் பொருள் ஏவல் களுக்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லை.

அப்பர்தேவாரம்.

வானந்துளங்கிலென்மண்கம்பமாகிலென்
[மால்வரையுந்
தானந்துளங்கித்தலைதமொறிலென்
[தண்கடலு
மீனம்படிவென்விரிசுடர்வீழிலென்வேலை
[நஞ்சுண்
னெமொன்றில்லாவொருவனுக்காட்பட்ட
[வுத்தமர்க்கே.
(ஷை தனித்திருவிருத்தம் . 8)

சிவபூசைக்கு இடம் பொருள் ஏவல் இன்றியமையாதது என்பர். வாய்மையான இடம் பொருள் ஏவல் அமையப் பெற்று எஞ்ஞான்றும் ஓவாது. வாய்மையான சிவபூசை செய்பவரும் இவரே ஆவர். ஆதலால் இத்தகைய வாய்மையான இடம் பொருள் ஏவல்களையே குருவருளால் யாவரும் முயன்று அடையவேண்டும். அடைந்து நித்தியத்துவம் பெறவேண்டும். நித்தியத்துவ நெறியாகிய முத்தி நெறி இதுவே ஆம். இஃதன்றி வேறுதடம் இல்லை.

இதுகாறும் கூறியவைகளால், உலகியலாகிய இடம் பொருள் ஏவல்களால் வாய்மையான சுகம் அடைதல் முடியாதகாரியம் என்பதும், இவை அறித்தியமான போலியே என்பதும், வாய்மையான இடம் பொருள் ஏவல் என்பனவற்றின் இலக்கணமும் அமலமுதற்படிகண்ட மெய்யடியாரே வாய்மையான இடம் பொருள் ஏவல்களை உடையவர் என்பதும், வாய்மையான இவற்றை அடைதலே நித்தியத்துவ நெறி என்பதும் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

அறிவிப்பு

கடிதர்களின்
அபிப்பிராயங்களுக்கு
அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி.

இது,

திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவப்பிரசாரகரும்,

தேவ கோட்டை

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்துச் சித்தாந்த சாத்திர போதகருமாகிய

தூ த் து க் கு டி

பொ. முத்தைய பிள்ளை அவர்களால்

எழுதப்பெற்றது.

உண்மை முத்திநிலை யென்னும் பெயருடன் ஒரு வியாசம் யாழ்ப்பாணம் தென்கோவை, ச. கந்தைய பிள்ளை யவர்களாலே முதப்பட்டு, புதுவை நந்தி வெளியீட்டுமன்றத் தவரால் ஸ்ரீ குமாரதேவர் அருளிச்செய்த “சுத்தசாதக” மென்னும் தூலுடன் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டு என் பார்வைக்கு ஒரு பிரதி வந்தது. இவ் வியாசம் பொருத்தமுள்ள சிலவற்றையும் பொருத்தமற்ற பலவற்றையும் மேற்கொண்டிருத்தலால், உண்மையறியாதார் மயங்காதவாறும், உண்மையறிந்தோர் வருந்தாதவாறும் இவ் வியாசத்தை ஆராய்ந்து உண்மையை நிர்ணயிக்கவேண்டுவது இன்றியமையாததாயிற்று. ஆதலின் சமயகுரவர் சந்தான குரவர்களின் திருவடிகளைச் சிரமேற்கொண்டு ஆராயத் தொடங்குகின்றேன்.

சமயகுரவர்களைத் தத்துவப் பேரியாரேன்றும், சந்தான குரவர்களை வித்துவப் பேரியாரேன்றும் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு பிரித்துக் கூறுதற்குப் பிரமாணம் ஒன்றே னுங்காட்டவில்லை. அம்மட்டோ, “சமயகுரவர் முதலிய தத்துவப்பேரியார் அடைந்த முத்தியைச் சந்தான குரவர் முதலிய வித்துவப்பேரியார் அடையவில்லையென்று அறிஞர் யாவரும் ஒரே முகமாகக் கூறுகின்றார்கள்.

அபிமானங் காரணமாக ஒரு சிலர் இதனை மறுத்துரைப்பது அங்கீகாரமாகாது” என்றுங் கூறுகின்றனர். அறிஞர் என்றது இக்காலத்துள்ள இவர் போன்றாரையா? முற்காலத்துள்ள பெரியாரையா? ஒருவரையாவது சுட்டிக் காட்டி இவர் முதலிய அறிஞர் யாவருமென்று எழுதாமையே இவரையன்றி வேறெவரும் இவ்வாறு கூறவில்லையென்பதற்குச் சான்றும்.

முத்துத்தாண்டவரைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு “மாணிக்கவாசகர் பேறெனக்குத் தரவல்லாயோ அறியேன்” என்னுந் தலைப்பின் கீழ் உள்ள ‘கட்டையில் வைத்துச் சுட்டுவிடாதே’ என்பது முதலிய சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டி “அப்பரும் லிங்கத்தடைந்தனரேன்றும், ஆருரர் வெண்கரியேறினரேன்றும், சேப்பரிய திருஞானசம்பந்தர் தேசுடன் சேன்றாரேன்றும், இப்படியென்னை யலைத்துவிடாதே” என்பவற்றை யெடுத்துக் காட்டாமையே காரணம் யாதோ? மாணிக்கவாசகரைப்போலவே அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களையும் ஞான வெளியிற் கலந்தனரெனக் கூறுந் தமது கொள்கைக்கு மாறு பட்டிருத்தல் பற்றி விடுத்தனர்போலும். இவ்வாறு சிலவற்றை யொதுக்க எண்ணுபவர் அவரைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாது விடு

தலை முறைமையாகுமென்பதை அவரறியமாட்டாமையே இரகுவ்வதேயன்றி வேறென்செய்வது.

“தத்துவப்பேரியார் திருவாக்குக் களின் பொருளை வித்துவப்பேரியார் அறிந்திலரோ எனின், ஒருவாறு அறிந்தும் சிஷ்யர்கள் பக்குவம் நோக்கிச் சமயோசிதமாகப் பொருள் கூறினாரென்பதே உசிதமாகும்” என 38-வது பக்கத்திற் கூறிவிட்டு, 41, 42-வது பக்கங்களில் “எம்பெருமான் ஆவேசித்து நின்றற்குரிய அவ்வளவு புண்ணியம் உமாபதி சிவத்துக்கிருந்ததே யன்றி, அவர் அப்பிரப்பில் இம் முத்தியை அடைதற்கும் இதற்குரிய சாதக யோகங்களைத் தெரிந்ததாட்டித்தற்கும் பக்குவ முடையராயினால் இவற்றை அறிந்தாராயின் தாம் இப்பறிய நூல்கள் ஒன்றிலாவது இவற்றைக் குறித்திருப்பாரன்றோ” எனக் கூறுகின்றனர். ஒருவாறு அறிந்திருப்பதாக முன்னரும், அறவே அறியவில்லையென்று பின்னரும் மாறுபடக் கூறுதலோடு, உமாபதி சிவத்தைப்பற்றித் தம்மனஞ்சென்றவாறு பலபட எழுதுகின்றனர். முள்ளிச் சேடிக்குச் சோதியாய் மாறுதற்குரிய பக்குவம் உமாபதி சிவத்தின் ஆத்மார்த்த பூசா முர்த்தியின் திருமஞ்சனத்தால் நிகழ்ந்ததென்பதையும் அறிந்திலர்.

இன்னும், சந்தானகுரவர்களை குமார் சாமிப்புலவரோடு ஒருங்கு வைத்தெண்ணியிகழ்ந்து, ஆயினும் தம்மை நோக்கப் பெரியவரெனக்கூறி மகிழ்ந்து “அவ்வளவினவன்மகிழுக” என்னும் நியாயத்திற்கு இலக்கியமாயினர். சிவா துபுதிச் செல்வராகிய சந்தான குரவர்களை யிகழ்தற்குக் காரணமாயிருந்த இவருடைய பழைய தீவினையையும், அத்தீவினை காரணமாக நிகழ்ந்த அஞ்சாமையினையும் எண்ணி வருந்துவதே யன்றி, தீவினை வசப்பட்டு நிற்கும் இவரை நோக்கி வருந்துதல் பயனில் செயலாகும்.

இனி வியாசத்திற்கு கூறப்பட்ட முத்தியைப்பற்றி ஆராய்வாம். “எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்பது தேவர்கட்டளை யாதலால், சித்தாந்த சைவத்துக்கு வேறான சிவாத்துவத சைவராகிய ஸ்ரீ குமாரதேவர்கூறிய முத்திநிலை சைவர்களனைவராலும் கொள்ளத் தக்கதே. அவர் கூறும் முத்தி நிலையாவது:—

மேலொரு வடிவையெடுத்த தேயாகின்
மேவு மிவ்வுட லிங்கேவீழும்
மேலொரு வடிவை யெடுத்த தின்றாகின்
மேவு மிவ்வுட லிங்கேவீழா
மேலொருசிவத்தைச்சீவன் சென்றடையின்
மேவு மிவ்வுட லிங்குத்தானே
மேலொரு சிவத்தின் வடிவதாமநூளாய்
வெளியதா யுலகு கண்டிடவே.

என்பது. (சுத்தசாதகம் செ. 19)
இதன் கருத்து:—சீவன் சிவத்துடன் கலந்தால், தூல தேகம் பிணமாய் விழாது ஞானவெளியாய் ஆகுமென்பதாம். இந்நிலையொன்று உண்டெனக் காட்டவந்த பெரியார் ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகசுவாமிகளும் திருநாளைப்போவார் நாயனருமாவர். இக் கருத்தினை வியாசத்தில் எடுத்தாண்டிருப்பது பாராட்ட தக்கது. தன் கொழுநனைத்தெய்வமெனக் கொள்ள வேண்டுமென்னும் உண்மையறிந்த கற்புடைமகளிர், ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும்

தெய்வமெனக் கொள்ளுந்தன்மை ஒவ்வொரு மகளிரை நோக்கி யிருக்குமென்னும் உண்மையினை யுமறிந்து பிற புருடர்களை இகழ்தல் செய்யார். அவ்வாறு ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது உண்மையினை யறிந்த இவர் சந்தான குரவர்களின் உண்மையினையும் அறிந்து போற்றியிருக்கலாம். அங்ஙனம் அறியும் பாக்கியமில்லையாயின் போற்றாது வாளா விருக்கலாம். இரண்டுங்கெட்டு நிந்தித்தமை வெறுக்கத் தக்கது.

“வித்தகம்” சந்தா நேயர்க்கு விண்ணப்பம்.

எமது இரண்டாம் வருட “வித்தகம்” சந்தா நேயர்களுக்கு அடுத்த இலக்கம் தொடக்கமாக வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும். ஆதலால் வி. பி. கமிஷன் முதலிய சேலவு ஏற்படாவண்ணம் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் சந்தா பணத்தைக் கீழே காணப்படும் விலாசத்துக்கு முன்னாக அனுப்பி வைக்கும்படி வணக்கத்தோடு வேண்டப்படுகின்றனர்.

ரா. நாகரத்தினம்.

வித்தகம் ஆபீஸ்,

புதுவை.

Fr. India.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும், திருநாளைப்போவார் நாயனரும் பேற்ற முத்திபோலவே ஏனைய நாயன்மார்கள் பேறவில்லை யென்பதை அவரவர்களறிந்திரும் இனிது விளக்கும். இவ்வண்மையை இவரும் உள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டு “தூலத்தோடு மறைதலில் சில வேறுபாடு காணப்படினும் அவையெல்லாம் மீண்டு வாரா நெறியே என்பதில் ஐயமில்லை”

யெனக் கூறுகின்றனர். இக்கருத்தைச் சந்தான குரவர்களிடத்தும் ஏன் கொள்ளக்கூடாது? சந்தான குரவர்களுடைய திருமேனிகள் பிணமாய்க் கழியவில்லை. சந்தான குரவர்களின் பிற்பேறென்பலாகிய திருவாவதுறை ஆதீனத்து முதலாசிரியர் ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளும், தருமபுர ஆதீனத்து முதலாசிரியரும் பிராரத்த ஒழிவைத்தாமே அறிந்து நிட்டை கூடினர். பிற்காலத்து வழக்கம்போல் இவர்கள் திருமேனி சமாதியில் வைக்கப்படவில்லை. நிட்டையிலிருந்த அந்த இடத்தையே குருடீடமாக அமைத்து அப்பீடத்தின் மேல் ஞாபகார்த்தமாக அவர்கள் திருவுருவத்தைப் பிரதிட்டை செய்து பூசித்து வருகின்றனர். இவர்களுடைய உடலை விட்டு உயிர் நீங்கிவிடவில்லை பிராரத்தம் ஒழிந்தமையின் உயிரின் விருத்தி வெளியே நிகழாது உள்ளே சிவனோடு கலந்து சிவமாய்த் திகழும் விருத்தியை உடையதாயிருந்தது. இவ்வாறு நிட்டையிலிருந்தலால் தூல தேகம் நாளடைவில் அள்ளுருக்கையாய்க் கரைந்து ஞானவெளியாக ஆகிவிடுகிறது.

ஸ்ரீ நமசிவாயதேசிகர் திருவாவதுறையிலெழுந்தருளியிருந்து கொண்டு இரண்டாவது பட்டமாக சிவப்பிரகாச தேசிகருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து உபதேசஞ் செய்தருளினர். அக்காலத்தில் சிதம்பராலய பூசைக்கு வைணவர்களாலே தடைநேர்ந்தமையை சிவப்பிரகாச தேசிகர் அறிந்து நமசிவாய மூர்த்திகளிடம் உத்தரவுபெற்றுச் சிதம்பரஞ் சென்று அரசரை வசப்படுத்தி ஆலய பூசையைச் சிறப்பாக நடக்கும்படி செய்து நிட்டையில் வீற்றிருந்தனர். பின்னர் நமசிவாய மூர்த்திகள் திருவாவதுறையிலே அவதரித்து அதிதீவிரதர பக்குவராயிருந்த மறைஞான தேசிகருக்கு உபதேசஞ் செய்தருளினர். மறைஞானதேசிகர் உபதேசங்கேட்ட மாத்திரையே காவி ரிக்கரையை அடைந்து சிந்தித்துத் தெளிந்து

தைலதாரைபோல இடையறாது நிட்டுடையில் வீற்றிருந்தருளினர். இவர் புறத்துச் செல்லும் விருத்தியின்றி நிட்டுடையில் வீற்றிருந்தமையை அறிந்த நமசிவாயமூர்த்திகள், பரம்பரையாக சித்தார்த்தோபதேசம் விளங்கி வரத்திருவுளங்கொண்டு இருவருக்கு உபதேசஞ்செய்துவைத்தால் ஒருவர் சதாநிட்டை கூடி விட்டாலும் மற்றவர் பரம்பரையை விருத்திசெய்வாரென்றெண்ணி அம்பலவாண தேசிகருக்கும், தக்ஷிணமூர்த்தி தேசிகருக்கும் உபதேசித்தருளினர். இவ்வாறு பின்னவராகிய நமசிவாயமூர்த்திகளும் அவர் அருளுபதேசம் பெற்றவர்களுமே உடல் பிணமாய் விழாமல் நிட்டுடையில் வீற்றிருப்பராயின், முன்னவராகிய மெய்கண்டதேவர் முதலிய சந்தான குரவர்கள் உடலினின்றும் உயிர் பிரியாது உள்ளே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிட்டுடையில் வீற்றிருந்தனரென்பது சொல்லாமலே அமையும். இவ்வாறு நிட்டுடைகூடும் முறை பிற்காலத்தில் எக்காரணத்தாலோ மாறிவிட்டமையால் ஆதீனப்பட்டங்களில் வீற்றிருக்குங் குருமூர்த்திகளின் உடல்கள் பிணமாய்விழ உயிர் அவ்வுடலை விடப்பிரிந்து விடுகிறது. இயல்பாகவே நிட்டுடையில் வீற்றிருந்தவர்களுடைய உடலை அந்த இடத்திலேயே மூடிவைத்துப் பூசிப்பதுபோல பிணவுடலை வேறிடத்திற் கொண்டு போய் மூடிவைத்துப் பூசிக்கு முறை வழக்கத்தில் வந்துவிட்டது. இதைக் கண்டு உண்மையில் நிட்டுடையில் வீற்றிருந்த சந்தான குரவர்களை உடல் பிணமாய் விழப்பெற்றவராக எண்ணுதல் பாவம்! பாவம்!!

இன்னும் திருச்சிற்றம்பலநாடிகள் பிரார்த்தனை ஒழிவை முன்னுணர்ந்து தம்முடைய மாணுக்கர்களை நிட்டுடையில் வீற்றிருக்கச்செய்து அவர்களின் நடுவில் தாம் நிட்டுடையில் வீற்றிருந்தருளினர். உடனே அந்த இடத்தில் சிவலிங்கம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. அது சமயம் வெளியே சென்

றிருந்த ஒரு மாணவர் இச்செய்தியை அறிந்து ஓடிவந்து குருசந்நிதியில் வீழ்ந்தலற சிவலிங்கத்தின் வாய்ப்பாய் ஆசிரியர் தமது கையை நீட்டி அழைத்துத் தம்முடன் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

பட்டினத்தடிகள் திருவோற்றியூரில் தாமே சமாதியில் வீற்றிருக்கவில்லையா? இவருடல் பிணமாய் விழுந்ததாகச் சரித்திரம் உண்டா?

இன்னும் இவைபோன்ற சரித்திரங்கள் பலவுள. இவற்றின் உண்மைகளை ஊன்றி நோக்குவார்க்கு மீண்டு பிறவியடையாமையே உண்மை முத்திரையென்பது நன்கு விளங்கும். மீண்டு வாராநெறியைப்பற்றிச் சித்தார்த்த சாத்திரங்கள் கூறுவனவற்றுள் சிவவற்றையிங்குக் காட்டுகிறேன்.

சிவஞானபோதம்.

சிறைசெய்யநின்றசெழும்புனலினுள்ளஞ் சிறைசெய்யபுலனுணர்விற்றீர்து—சிறைவிட்டலைகடலிற்சென்றடங்குமாறுபோன்மீளாதுலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று.

நசித்தொன்றி னுள்ள நசித்தலா லொன்ற நசித்திலதேவொன்றாவதில்லை—நசித்துமலமப்பிணந்த வுப்பி னுளமணந்து சேடமாங்கப்பின்றா மீசன் கழல்.

சிவமென்னு மந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப் பவமின்றும்.

சிவஞானசித்தியார்.

சித்தார்த்தத் தேசிவன்நன் றிருக்கடைக்கண் [சேர்த்திச்

செனைமொன்றி லேசிவன் முத்தராக வைத்தாண்டு மலங்கமுவி ஞானவாரி மடுத்தானத் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை [யறுத்து முத்தார்த்தப் பாதமலர்க்கீழ்வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்கராகிப் பித்தார்த்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் [பாவப்

பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன [பிராந்தி.

பவமகல வுடனுகி நின்றகொள்வன்.

பின்புகாயஞ் சேராத வகைதானுந் தேயு [மன்றே.

சிவப்பிரகாசம்.

மற்றது பகல்விளக்கின் மாய்ந்திட வருவ [துண்டேற்

பெற்றிடு மதனை மாயப் பிறப்பினையறுக்க [லாமே.

போற்றிப்பிட்டுரை.

பிறவி வழக்கறுக்க நின்ற நிருத்தநிலை [போற்றி.

கள்ளவினை வென்று பிறப்பறுக்க.

நெஞ்சவிதோது.

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த சம்பந்த மாமுனி.

கருவேடங் கட்டுமுருக் கட்டறுத்தான் தொண்ணூற்றறுவாய்பில் தொக்கிறறுவக் [கறுத்தான்.

கண்ணூறு தேனமிர்தங் காட்டினான்.

கள்ளமறப்பித்தான் மெஞ்ஞான மாக்கிமன [மெல்லாம் சிறப்பித்தான் என்பிறவி யிர்த்தான்.

இன்னும் பல திருவாக்குக்கள் உள்ளன. விவிவஞ்சி அவற்றைவிடுக்கின்றும். உண்மைகடைப்பிடித்துச் சமய குரவர் சந்தானகுரவர்களின் திருவடிகளைப் போற்றிச் சிவபெருமான் திருவருளைப்பெற்று வாழ்வார்களாக.

சுபம்! சுபம்!!

“குறிப்பு:—இவ் ஆராய்ச்சியில் உள்ள குறைகளை நிறைவாக்கிக் கூறப்பெடும் சமாதானங்கள் மேல் வரும் “வித்தக” இதழ்களில் வெளியிடப்படும்.”

(ப-ர்)

* ஸர். ஜகதீச சந்திர வஸு அவர்கள் செய்த பிரசங்கம். *

(தொகுதி 2. 6-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

மனதை ஒரு நிலை நிறுத்தல்

உண்மையைக் கண்டு பிடித்தற்கு இரண்டாவதாகிய ஆவசியகம் நாம் கொண்ட லக்ஷ்யத்தை அல்லது நோக்கத்தை அதே தியானமாய் ஏகாக்ர சித்தத்துடன் பின்பற்றி நிற்பதாகும். இங்குமங்கும் அலை பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் மனதை யுடையவர்களுக்கும், பேருக்கும் புகழுக்கும் பாடுபடுவார்களுக்கும், கைகொண்ட காரியத்தின் இறுதியைக் காண்பதென்பது இயலாத காரியம். குரு பரீக்ஷார்த்தமாய்ச் சிஷ்யனைப்பார்த்து 'மாத்ரின் மீதுள்ள பறவையைக் குறிவைத்தடி,' என்று சொல்லிச் சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் மரத்தையும் பறவையையும் நீகாண்கிறாயா?' எனக் கேட்க, சிஷ்யன் "ஆசாரியரே நான் குறிவைத் திருக்கும் பக்ஷியின் கண்ணைத் தவிர பிறி தொன்றையும் காண்கிலேன்," என்றான். உடலில் உயிருள்ளவரும் கை விடாது கொண்டநோக்கத்தின் மீது கருத்தாயிருந்து, மனதின் முன் நிறுத்திக் கொண்டு பிழிபத்தைக் கண நேரமும் அசைய விடாமல் ஸதா தியானித்துக் கொண்டு சற்று நேரமாவது அயர்ந்தாவது இவ்வுலக தூண்டுதல்களால் புத்தியைச் சலிக்கவொட்டாமல், மனதில் கொண்ட லக்ஷ்யத்தை உடம்பின் பிடியையொப்பப் பற்றி நிற்கும் வாஸ்தவமான சந்திராச தருமத்தை நீங்கள் பின்பற்றி நிற்கினும் நிற்கலாம்.

கடைசியாக ஆராய்ச்சித்துறையில் அபிவிருத்தியடைதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் இன்னும் இரண்டு உண்டு. ஒன்று சகல சாமக்ரியைகளும் உபகரணங்களும் நிறைந்திருக்கும் ஆராய்ச்சிச் சாலை. இரண்டாவது அதி நுட்பமான வையும் அணுவளவும் பிழையாதன

வுமான நூதனகருவிகளை யுகித்தறிந்து அமைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றலும் கைத்திறமும் வேண்டும். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், அதாவது என்னுடைய ஆராய்ச்சிகள் ஆரம்பித்த காலத்து, ஆராய்ச்சிச்சாலை பென்னும் நாமதேயத்துக்குக்கூட உரித்தாகும் படியான சரியான ஆராய்ச்சிச்சாலை யென்பதே கிடையாது. புதிய கருவிகள் அமைப்பதென்றாலோ, இந்திய சிற்பிகளுக்கு நூதன நுட்பமான கருவிகள் மைப்பதற்குப் போதுமான அறிவும் கைத்திறமும் அடியோடு கிடையாதெனக் கருதப்பட்டது. இவ்விரண்டு குறைகளையுங் கண்டு நான் பின்வாங்கி விடவில்லை, இக் குறைகளைச் சரியான வகையாய் நீக்கி நிவர்த்தி செய்து கொண்டு காரியத்தை முடித்தே தீருவதெனக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டேன். மனோ திடமும் மன வன்மையும் உண்டானால் கடைசியில் ஜயிக்கக் கூடாத கஷ்டம் ஒன்றுமே கிடையாதென்ற உண்மையை வெகு சீக்கிரத்தில் பிரத்தியக்ஷ பூர்வமாய்க் கண்டறியலானேன்.

விடாமுயற்சியுடன் உழைக்க உழைக்க, முடிப் பலமாய்த் தாளிடப்பட்டிருந்த கதவுகள் தாமே திறக்கலாயின. முதலில் அசாத்திய மெனத்தோற்றிய லக்ஷ்யங்கள் எளிதில் சாதிக்கப்படலாயின. சாமானிய தொழிலாளிகள் கூடச் சரியானபடி பழக்கப்பட்டபோது நுண்ணிய சிற்பிகளாய் விட்டனர். உலகத்தில் வேறெந்த நாட்டினும் பல முறை பார்த்த பின்னர் கூட அவைகளைப் போன்ற கருவிகளைச் செய்யச் சாத்திய மில்லாதபடி அத்தகைய மனது பிரமிக்கத்தக்க நுட்பமும் அதி தீவிர உணர்ச்சியும் பொருந்திய கருவிகளை நமது சிற்பிகள் செய்ய

லாயினர். என்னுடைய வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல்வேறு ஆராய்ச்சித் துறைகளில் பின்னும் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு அவசியமான உயர்தர கருவிகள் இப்போது இந்தியாவிலிருந்தே தான் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. இற்றைக்கு முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னரே மின்சார அலைகள் சம்பந்தமான பல கஷ்டமான விஷயங்கள் என்னுடைய ஆராய்ச்சிக் கிரகத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விந்நான ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள் அனைத்தாலும் பெரிதும் போற்றப்பட்டுக் கொள்ளப்பட்டன.

நான் நிர்மித்த 'காலினு ரிவீவர்' என்னும் நூதன கருவியினால்தான் இத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்குச் சாத்தியமாயிற்று. கம்பியில்லாத தந்தி முறையில், விஷயங்களை வெகு தூரத்திலிருந்து பிசகாமல் சரியாய் அறிந்து கொள்ள இந்த 'காலினு' கருவிக்கு நுண்ணிய கருவி வேறெதுவுங் கிடையாது. ஆராய்ச்சிச் சாலையில் ஓர் மூலையில் அயலார் கண்ணுக்குத் தென்படாமல் நிஃசப்தமாய், வெகு பொறுமையுடன் கண்டு பிடிக்கப்படும் உண்மைகளின் பலனாக, உலகத்தாருக்கு எவ்வாறு சொல்லுதற் கரிய நன்மை விளைகிறது, அதி உபயோகமான சாதகங்கள் ஏற்படுகின்றன வென்பதைக் கவனியுங்கள்.

பிரயஞ்சம் தலை விரித்தாமே வெறியாட்டன்று தாளத்துடனும் ராகத்துடனும் இயங்கும் நடனமே யாகும்.

இயற்கையில் நடைபெறும் விஷயங்கள் எவ்வளவு தூறுமாறான பேயாட்டமாகத் தோன்றுகிறது, பாருங்கள்! உயிருள்ள வஸ்துவுக்கும் உயிரில்லாத வஸ்துவுக்கும் தம்முள்ளேள்ள பேதமும்

தாவரங்களுக்கும் பிராணிகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசமும்போன்ற கஷ்டமான ஆராய்ச்சி விஷயம் வேறெதுவுங்கிடையாது. விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளுக்கு இந்த பேதங்கள் கடக்கமுடியாத பர்வதங்குறுக்கே நிற்கின்றன. இயற்கையில் நடைபெறும் விஷயங்களுள் எவ்வளவு தாரதம்மியங்கள் இருக்கின்றன.

இத்தகைய பேதங்களின் உண்மையை உணர்ந்து பரீக்ஷித்து இவை தமக்குள் உள்ள சம்பந்தத்தைக் கண்டறிந்து ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ச்சியுடையதென ஸ்தாபிக்க முடியுமா? நமது பூமியானது வருங்காலத்தில் நமக்கு இப்போது தெரிந்திருக்கும் வகையான உயிர்கள் ஜீவித்திருக்க முடியாத உருக்குத் திரவ பதார்த்தமாயிருந்தது. இவ்வித உயிர் சஞ்சார மின்மையான நிலையிலிருந்து உயிர்கள் எவ்வாறு உதித்தன? பிரம்மாண்டத்தில் உலவும் தூளிகளால் ஜீவித்து நமது பூமண்டலத்துட் கொண்டுவரப்பட்டதென்பர். அவ்வித சித்தாந்தத்தால் நமது சந்தேகம் எவ்வாறு நிவர்த்தியாகிறது? பிரம்மாண்டத்துலவும் துகள்களால் வித்துக்கள் கொண்டு வரப்பட்டன என்பதால் நமது சந்தேகம் தெளிந்ததாகாது; ஒரு படிக்குப்பின்னுக்குப் போவதே யாகும்; நமது கேள்விக்குச் சமாதானமாகாது.

பிரகிருதம் அல்லது இயற்கை என்பது என்றைக்காவது ஒருநாள் மாணுட ஆராய்ச்சியால் காரண காரியத் தொடர்ச்சியும், ஒழுங்கும்கண்டு பிடிக்க முடியாத சட்டதிட்டமும் பயனுமுடைய பிரபஞ்சமா? மனதைப்பிரமிக்கச் செய்யும்படியான பல்வேறு வகையின வாகி, மாறுபாடுகளுக்கிடையில் அடிப்படையான ஒரே ஒற்றுமையான இயக்கத்தை இப்பூவுலக நிகழ்ச்சிகளுக்குள் உட்பொருளாகக் காணுவதற்குச் சாதனங்களான நமது பரத

கண்டத்திலுள்ள யுக்தி யோசனை, கற்பனையாதிமனே சக்திகள் வேறெந்த நாட்டினுங்கிடையாது. இவ்வித ஆராய்ச்சியைச் செய்து உண்மையைக் கண்டறிதற்கு நமது பரத கண்டமே ஏற்ற ஸ்தானமாயிருக்கிறது. கம்பியில் லாத தந்தி முறையில் சங்கதிகளைக் கேட்கும் ரிவீவர் என்னும் யந்திரத்துடன் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கையில் தான், இவ்வித பிரபஞ்சத் தொடர்ச்சியின் உண்மை என்மனதுக்குள் உதயமாயிற்று. சங்கதிகளைக் கேட்கும் குணம் அந்த யந்திரத்தில் படிப் படியாப் பலவீன மடைந்து கடைசியில் அடியோடுபோய் விட்டது. படிப்படியாய்க் குறைந்து வந்ததை உணர்த்திய கோடும், சிரமம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க நமது சீர்பலம் குறைந்து வருவதை உணர்த்தும் கோடும் ஒரே வித போக்கையுடையன வாயிருந்தன. சற்றே யந்திரத்துக்கு ரஜா கொடுத்து மறுபடியும் இயக்கத் தொடங்கியவுடன் அதனுடைய கிரகணசக்தி அதிகரித்து, மறுபடியும் வெகு நேரம் ஓயாமல் வேலை செய்ததால் குறைவதாயிற்று. பல நாட்கள் ஓய்வு ஏற்படுமாயின், அதன் சக்தி இன்னும் அதிகமாய் விருத்தியடையுமென்று நினைத்துப் பரீக்ஷித்ததில், நெடுங்காலம்

வேலை செய்யாது சோம்பி யிருந்தமையால் அது மந்தமடைந்ததைக் காண எனக்கு அதி ஆச்சரியமாக விருந்தது. அவ்விதமாய் ஏற்பட்ட மந்த நிலையை ஆபுதசகாயத்தினாலாவது அல்லது மின்சார அதிர்ச்சியினாலாவது தான் மாற்றி ஊக்க நிலைக்குக்கொண்டுவர முடிந்தது.

சிற்சில ரஸாயன முறைகளால் அதனுடைய ஊக்கம் அளவுக்கு மிஞ்சி அதிகரிப்பதையும் சில விஷ வஸ்துக்களால் அடியோடு அந்த சக்தி நசித்து விடுவதையும் கண்டேன். உயிருள்ள பிராணிகளுக்கும் உயிரில்லா வஸ்துக்களுக்கும் இடையேயுள்ள எல்லைக்கல் அடியோடு மறைந்து, அவைகளுக்குள் உண்டான பொதுப்படையான குணங்கள் புலப்படுவதைக் காண நான் அதிக ஆச்சரியமடைந்தேன். ஜடவஸ்துகள், செய்யலற்ற வஸ்துக்கள் என்பது பொய்யென நிரூபிக்கப் படலாயிற்று. இவ்வாறு பிரதி வஸ்துக்களினுள்ளேயும் உயிருக்குரிய சின்னங்கள் மறைந்து நின்று அவ்வுயிர் பின்னும் மலர்ச்சியடைவதற்கு வேண்டிய ஜீவசக்தியுடன் கூடி விளங்குகின்றன.

பிழை திருத்தம்.

வித்தகம் தொகுதி. 2. இல. 5.

பக்கம்.	பிரிவு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	0	1	புரியும்	புரியும்
5	1	10	பிரளயாகாலர்	பிரளயாகலர்
6	2	.6	பூஷணமே	பூஷணமே
6	2	14	பொலிந்தவனே	பொலிந்தவனே
6	2	19	வருபனே	வருபவனே
6	2	29	ஞானவாசிட்டம்	ஞானவாசிட்டமென்பனவும்